

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 11. november 2009

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail ism@ism.dk

KFI/ J.nr. 2008-1213

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 11. september 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 585 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lone Dybkjær (RV)

Spørgsmål nr. 585:

"Ministeren bedes kommentere "Forslag til lovgivning og sociale tiltag vedr. prostitution" fra Seksualpolitisk Forum, oktober 2008, jf. SOU alm. del - bilag 460, herunder redegøre for ministerens holdning til de enkelte forslag, der bliver fremsat."

Svar:

Fleere af forslagene fra Seksualpolitisk Forum hører ikke ind under Indenrigs- og Socialministeriets ressort. Jeg har derfor indhentet bidrag fra Beskæftigelsesministeriet, for så vidt angår punkt 1, 2 og 7. Integrationsministeriet har bidraget med svar til punkt 3 og også til punkt 7. Justitsministeriet har bidraget med svar til punkt 8.

Ad punkt 1 og 2 (fuld afkriminalisering og statslig kontrol ved bordeldrift):

Beskæftigelsesministeriet oplyser:

"For så vidt angår Seksualpolitisk Forums første forslag om fuld afkriminalisering og anerkendelse af sexarbejde som lovligt erhverv kan det oplyses, at daværende Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen (nu Arbejdsdirektoratet) i januar 1993 udsendte meddelelse om, at prostitution ikke kan danne grundlag for optagelse som medlem af en a-kasse.

Meddelelsen slår fast, at det ved formålsfortolkning af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring om optagelse i en arbejdsløshedskasse er forudsat, at ulovlige erhverv ikke skal kunne danne grundlag for optagelse.

Meddelelsen henviser til, at erhverv ved prostitution som eneste indtægtskilde ikke kan anses for lovligt, jf. dagældende § 199, stk. 2, i straffeloven.

Med virkning fra 1. juli 1999 blev straffelovens § 199 ophævet. Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til lovforslaget, at ophævelsen af § 199 ikke medfører, at prostitution anses som et lovligt erhverv.

Bemærkningerne herom er følgende:

”Det er således forudsat, at de foreslåede ændringer af straffeloven ikke medfører ændringer i de prostitueredes stilling i henhold til anden lovgivning, hvor der måtte være knyttet retsvirkninger til, at de nævnte erhverv i straffeloven betegnes som ulovlige og er forbundet med strafansvar.

Efter reglerne i arbejdsløshedsforsikringsloven har en person bl.a. ret til at blive optaget i en arbejdsløshedskasse, hvis den pågældende udøver selvstændig erhvervs virksomhed. Det fremgår ikke udtrykkeligt af loven, at der skal være tale om en lovlig erhvervsvirksomhed, men i praksis er det antaget af Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen og Arbejdsmarkedets Ankenævn, at et krav herom må indfortolkes i loven.

Prostituerede m.v. kan således ikke i dag optages i en arbejdsløshedskasse på grundlag af prostitutionserhvervet og kan som følge heraf ikke opnå ret til dagpenge, orlovsydelse og efterløn på grundlag heraf.

Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse indebærer, at ændringerne af straffeloven ikke medfører, at de prostitueredes stilling ændres på dette område.”

Det er altså fortsat ikke muligt at blive optaget i en arbejdsløshedskasse på grundlag af beskæftigelse ved prostitution, og regeringen er ikke indstillet på at tage initiativ til ændring heraf.

Det skyldes navnlig, at det er en hovedbetingelse for at få ret til dagpenge m.v., at man ved ledighed står til rådighed for arbejdsmarkedet. Men det vil ikke være muligt at stille krav om, at en ledig skal være til rådighed for beskæftigelse af denne art, eller at anvise eller formidle sådant arbejde.

Det ville være absurd at være arbejdsløshedsforsikret på grundlag af udøvelse af en beskæftigelse, som man ikke kan være forpligtet til at stå til rådighed for.

Angående oprettelse af fagforeninger for prostituerede kan det nævnes, at der ifølge Grundlovens § 78 er frihed til foreningsdannelse i Danmark. Der er således intet til hinder for, at private parter opretter foreninger med et lovligt øjemed, som kan bistå de prostituerede.

Seksualpolitisk Forum foreslår endvidere, at arbejdsmiljølovgivningen skal være gældende for bordeller, at Arbejdstilsynet jævnligt skal foretage godkendelse og kontrol af forholdene på disse arbejdssteder, samt at escortbureauer skal registreres.

Hertil kan det oplyses, at arbejdsmiljølovgivningen ikke finder anvendelse i forhold til ulovlig virksomhed, som f.eks. bordelvirksomhed. Som reglerne er i dag, vil de foreslåede opgaver med godkendelse, kontrol og registrering af bordelvirksomhed derfor falde uden for Arbejdstilsynets opgaver, som beskrevet i arbejdsmiljøloven, og regeringen er ikke indstillet på at tage initiativ til en ændring heraf.

Hvis Arbejdstilsynet i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed bliver opmærksom på overtrædelse af anden lovgivning, vil Arbejdstilsynet allerede i dag, på samme måde som andre kontrolmyndigheder, kunne underrette de relevante myndigheder, f.eks. politiet.

Seksualpolitisk Forum foreslår endvidere, at der skal udarbejdes en særlig skærpet branchevejledning på området vedrørende arbejdsmiljømessig indretning og drift af bordelvirksomhed, således at arbejdet kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Generelt om branchevejledninger kan det oplyses, at disse udarbejdes af de enkelte branchearbejdsmiljøråd. Vejledningerne er udtryk for, hvad der er arbejdsmarkedets parter fælles opfattelse af, hvad der er god arbejdsmiljøstandard- og praksis inden for en given branche.

På samme måde som i forhold til arbejdsmiljølovgivningen, vil en vejledning, gældende for en kriminaliseret branche, imidlertid falde uden for rådernes forretningsområde efter lovgivningen.”

Ad punkt 3 (midlertidigt ophold eller arbejdstilladelse til ofre for traffickingofre):

Integrationsministeriet oplyser:

”Udlændingelovgivningen indeholder særlige regler og tilbud rettet mod handlede udlændinge. Disse initiativer blev gennemført ved en ændring af udlændingeloven, der trådte i kraft den 1. august 2007. Lovændringen udmøntede bl.a. en række tiltag fra regeringens Handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker 2007-2010.

Efter udlændingeloven tilbydes handlede udlændinge, der opholder sig ulovligt her i landet, en udvidet refleksionsperiode. Handlede udlændinge, der ikke har lovligt ophold eller ikke opfylder betingelserne for at få opholdstilladelse og derfor skal udrejse, får altid en refleksionsperiode eller udrejsefrist på 30 dage. Perioden kan forlænges i op til 100 dage, hvis udlændingen samarbejder med myndighederne om en forberedt hjemsendelse. De 100 dage – den udvidede refleksionsperiode – skal bruges til at forberede udlændingens hjemrejse.

Derudover tilbydes handlede udlændinge, der skal udrejse, en forberedt hjemsendelse. Tilbuddet herom hænger sammen med den udvidede refleksionsperiode og omfatter både aktiviteter her i landet og i hjemlandet. Hensigten med tilbuddet er bl.a. at medvirke til at styrke det enkelte menneske og derved at hindre, at de pågældende bliver handlet igen, når de vender tilbage til deres hjemlande.

Under opholdet her i landet, dvs. under behandlingen af en eventuel sag om opholdstilladelse eller indtil udrejse, tilbydes alle handlede udlændinge udvidet sundhedsfremmende behandling og psykologisk, juridisk og socialpædagogisk hjælp til at bearbejde de oplevelser, som de pågældende har været udsat for. Der er tillige mulighed for indkvartering på krisecenter, hvis der er behov herfor.

Den forberedte hjemsendelse indebærer derudover bl.a., at en handlet udlænding ved en tilbagevenden til sit hjemland vil blive modtaget af en organisation dér, når det er muligt. I praksis omfatter begrebet "forberedt hjemsendelse" et individuelt tilrettelagt hjemrejse-, modtagelses- og reintegrationsforløb, og Udlændingesservice har med henblik på varetagelse af opgaven indgået kontrakt med International Organisation for Migration (IOM), der bl.a. forestår planlægning og gennemførelse af forløbet. Afhængig af den enkeltes behov og situation, kan forløbet f.eks. omfatte indkvartering, iværksættelse og -hjælp, mulighed for uddannelse/undervisning og psykosocial rådgivning.

Ud over tilbuddene om udvidet støtte under opholdet i Danmark, får alle handlede udlændinge – umiddelbart efter at Udlændingesservice har vurderet de pågældende handlede – via Center mod Menneskehandel udpeget en kontaktperson, der skal bistå udlændingen under hele forløbet i Danmark. Dette omfatter vejledning om de forskellige tilbud, som gives handlede udlændinge, og om hvad den forberedte hjemsendelse indebærer.

Seksualpolitisk Forums anbefalinger omfatter således en række af de tilbud, som handlede udlændinge allerede modtager.

Derudover foreslår Seksualpolitisk Forum bl.a., at der bør gives midlertidig opholdstilladelse, hvis en handlet udlænding samarbejder med politiet i efterforskningsmæssig sammenhæng.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at udlændingelovgivningens særlige regler og tilbud til handlede udlændinge, jf. ovenfor, ikke er afhængige af, at de pågældende samarbejder med politiet i forhold til en efterforskning mod eventuelle bagmænd, eller at der kan rejses en straffesag mod sådanne bagmænd.

Hensigten med disse lovgivningsmæssige initiativer er at hjælpe og støtte det enkelte menneske, og denne bistand bør ikke efter regeringens opfattelse gøres betinget af, at udlændingen samarbejder med politiet.

Det kan derudover oplyses, at det efter udlændingeloven er muligt at udstede et visum eller en midlertidig opholdstilladelse til en udlænding, der er blevet handlet, med henblik på at den pågældende kan vidne mod bagmænd i forbindelse med efterforskning eller behandling af en straffesag om menneskehandel. I disse situationer gives det midlertidige ophold af hensyn til efterforskningsarbejdet.

Endvidere bemærkes, at den udvidede refleksionsperiode, tilbuddet om forberedt hjemsendelse og de øvrige lovgivningsmæssige initiativer mod menneskehandel ikke begrænser handlede udlændinges mulighed for at søge om opholdstilladelse i Danmark.

Seksualpolitisk Forum anfører derudover, at en handlet udlænding bør meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis bagmanden findes og idømmes straf.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at det forekommer retssikkerhedsmæssigt betænkeligt at betinge opholdstilladelse til én person af, at en anden person dømmes for et strafbart forhold.

Endelig foreslår Seksualpolitisk Forum, at en handlet udlænding, der ved en tilbagevenden til hjemlandet vil være truet af bagmænd, skal meddeles opholdstilladelse.

Integrationsministeriet kan hertil oplyse, at handlede udlændinge kan søge om asyl, hvis de frygter for forfølgelse fra bagmænd eller andre i deres hjemland. Asylmyndighederne vurderer på baggrund af forholdene i den enkelte sag, hvorvidt betingelserne for asyl er opfyldt, dvs. om den enkelte er konkret og personligt forfulgt, eller om den pågældende er i en reel risiko for at blive udsat for overgreb i hjemlandet. Hvis en udlænding, der har været udsat for menneskehandel, risikerer forfølgelse m.v. i sit hjemland, vil den pågældende kunne meddeles asyl her i landet. Ved siden af asylsystemet har

en handlet udlænding mulighed for at få opholdstilladelse, hvis væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for det, f.eks. hvis udlændingen lider af en meget alvorlig fysisk eller psykisk sygdom. Herudover kan der gives opholdstilladelse, hvis ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor.

Det er således regeringens opfattelse, at udlændingelovgivningen sikrer handlede udlændinge den hjælp og støtte, som de pågældende på grund af deres situation måtte have behov for, herunder i forhold til at få opholdstilladelse her i landet efter de gældende regler.

Til orientering kan det oplyses, at den samlede indsats under handlingsplanen mod menneskehandel løbende følges af en tværministeriel arbejdsgruppe på området. Der udarbejdes hvert år en statusrapport, hvor bl.a. udmøntningen af de enkelte initiativer beskrives nærmere. Den seneste statusrapport blev offentliggjort i juli 2009 og omfatter perioden fra marts 2007 til juni 2009. Statusrapporten er tilgængelig på Ligestillingsministerens hjemmeside på www.lige.dk."

Ad punkt 4 (dannelse af sociale netværk):

Der er intet i den nuværende lovgivning, der forhindrer dannelsen af sociale netværk og foreninger blandt udenlandske borgere. Flere steder i Danmark finder man lokale nationalitetsbaserede foreninger med sociale tilbud og aktiviteter for udlændinge. Det står udenlandske og danske prostituerede frit for at indgå og danne netværk, for eksempel via internettet.

I både europæiske og ikke-europæiske lande er prostitution og andre former for sexarbejde årsag til udstødelse og marginalisering, således også blandt udenlandske borgere i Danmark. Erfaringer viser, at udenlandske prostituerede frygter en afsløring af deres prostitution, fordi de risikerer udstødelse af landsmænds sociale netværk. Risikoen for afsløring og udstødelse harmonerer derfor ikke altid med ønsket om netværksaktiviteter.

Etableringen af 'Mødestedet' på Vesterbro, København, som koordineres i samarbejde mellem Center For Menneskehandel, Reden International og Kompetencecenter Prostitution, gør det muligt for handlede kvinder i prostitution at møde ligesindede. Medarbejderne sørger for at tilgodese udenlandske prostitueredes umiddelbare sociale og sundhedsmæssige behov samt evt. ønsker om retshjælp.

Ad punkt 5 (nytænkende socialt arbejde):

Socialt opøgende arbejde målrettet socialt udsatte grupper har i mange år været en kommunal opgave. Socialfaglig bistand til prostituerede er på den baggrund gennem 1990'erne implementeret som udviklingsprojekter i større danske kommuner. Erfaringerne viser, at ikke alle kommuner magter at til-

godese denne antalsmæssigt begrænsede målgruppes særlige behov. På baggrund af disse erfaringer har man i Danmark oprettet et statsligt center, som dækker alle landets kommuner.

Den nuværende indsats på prostitutionsområdet er landsdækkende, og dermed unik for de nordiske lande. I Norge og Sverige findes alene kommunale tilbud i få storbyer. Socialfaglige medarbejdere fra Kompetencecenter Prostitution har siden 2005 opsøgt massageklinikker i hele Danmark med et ensartet og kvalificeret tilbud til prostituerede om socialfaglig støtte. Heri indgår også rådgivning om psykiske, sundhedsmæssige, skattemæssige forhold samt vejledning om personlig og seksuel sikkerhed. Det er også muligt for prostituerede at få bistand telefonisk eller pr. e-mail.

Hvis den prostituerede ønsker samtaler med en psykolog, har medarbejderen mulighed for at visitere til 11 individuelle psykologsamtaler, som er gratis for brugeren. Tilbuddet gælder også tidligere prostituerede. Netværket af psykologer dækker alle landets regioner, og der er pt. ingen ventetid på ydelsen.

I udarbejdelsen af individuelle handlingsplaner for prostituerede, kan de socialfaglige medarbejdere fungere som den prostitueredes bisidder. Bisidderrollen anvendes ofte i vurderinger af arbejdsevne, pensionsager og i forbindelse med uddannelsesvalg samt i prostitueredes møde med politi, SKAT, hospitaler, etc. De socialfaglige medarbejdere underviser derudover kommunale sagsbehandlere på temadage om imødekommelse af prostitueredes særlige behov i regi af lov om social service.

KFUK's Rederne i København, Århus og Odense har tilsvarende tilbud om socialfaglig rådgivning, retshjælp, bisidderordning og visitation til psykologhjælp for gade prostituerede, der ofte lever med en kombination af sociale, psykiske, sundhedsmæssige og misbrugs-problematikker. Redernes medarbejdere har et indgående kendskab til hvilke behandlings- og hjælpetilbud, som kan hjælpe de ofte hårdt belastede kvinder i deres individuelle problemer.

Ad punkt 6 (lettere adgang til og bedre former for behandlingstilbud):

På både stof- og alkoholområdet har regeringen indført en 14-dages behandlingsgaranti. Det betyder, at alle med et behandlingskrævende misbrug inden for 14 dage skal modtage et tilbud om behandling af den ene eller anden art.

Det skal yderligere nævnes, at der var enighed i satspuljekredsen om at afsætte 5,0 mio. kr. årligt i perioden 2010-2013 til etablering af et behandlingstilbud med mulighed for overnatning til stofmisbrugende kvinder i prostitution. Formålet med tilbuddet er at nå de prostituerede kvinder, som er

stofmisbrugere, og som ikke kan profitere af de eksisterende behandlingstilbud for stofmisbrugere. Behandlingstilbuddet skal være en indgang for kvinderne i systemet, et slags akuttillbud.

Ad punkt 7 (arbejdstilladelse til udenlandske sexarbejdere):

Beskæftigelsesministeriet oplyser:

”Spørgsmål vedrørende reglerne om arbejdstilladelse er Integrationsministeriets område. Det kan dog oplyses, at arbejdstilladelse kun kræves for borgere uden for EU, idet alle EU-borgere har ret til at indrejse i Danmark og, hvis opholdsdirektivets betingelser er opfyldt, at tage fast ophold i Danmark.

Det er med de gældende regler vedrørende prostitution og alfonseri ikke relevant at tale om arbejdstilladelse til sexarbejdere.”

Integrationsministeriet oplyser:

”Efter udlændingelovens regler kan alle udlændinge søge opholds- og arbejdstilladelse i Danmark med henblik på at arbejde eller drive selvstændig virksomhed.

Det er som hovedregel er en betingelse for at give opholds- og arbejdstilladelse, at væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn taler for det. Det vil sige, at der ved behandlingen af sådanne ansøgninger lægges vægt på, om der er tilgængelig dansk eller herboende udenlandsk arbejdskraft eller arbejdskraft inden for EU, som på kvalificeret vis vil kunne varetage det pågældende arbejde (gælder kun visse ansøgertyper), og om det pågældende arbejde er af en sådan særlig karakter, at opholds- og arbejdstilladelse kan anbefales. Der gives f.eks. normalt ikke tilladelse til udlændinge, som skal udføre sædvanligt faglært arbejde, som f.eks. tømrere og murere, eller ufaglært arbejde, f.eks. pizza-bagere, bude, rengøringsarbejde mv.

Det er et krav, at ansøgeren kan fremvise en jobkontrakt eller et konkret jobtilbud, hvoraf løn og ansættelsesvilkår fremgår, og at løn- og ansættelsesvilkår er sædvanlige efter danske forhold. I visse tilfælde kan det desuden være en betingelse, at ansøgeren har fået fornøden autorisation eller lignende. Dette gælder f.eks. læger, som skal have autorisation af Sundhedsstyrelsen.

Derudover findes en række ordninger, som gør det lettere for højt kvalificerede udlændinge at få opholds- og arbejdstilladelse i Danmark, herunder bl.a. positivlisten og beløbsordningen:

Positivlisten er en liste over de erhverv, hvor der er mangel på kvalificeret arbejdskraft. Personer uddannet inden for et af disse erhverv har særligt let

adgang til det danske arbejdsmarked.

Beløbsordningen indebærer, at udlændinge, som er tilbudt et job med en løn over et vist beløb, har særlig let adgang til det danske arbejdsmarked.

Ved vurderingen af, om en udlændingen kan få opholds- og arbejdstilladelse for at drive selvstændig erhvervsvirksomhed, lægges der bl.a. vægt på, at der skal være særlige danske erhvervsinteresser i, at virksomheden etableres i Danmark, at der skal være tilvejebragt tilstrækkeligt økonomisk grundlag for driften af virksomheden, at udlændingens tilstedeværelse skal være nødvendig for etableringen, og han eller hun skal deltage aktivt i virksomhedens drift. Udlændinge, der blot har økonomiske og finansielle interesser i virksomheden for eksempel aktionærer, vil derfor ikke kunne få tilladelse. En udlænding kan normalt ikke få opholds- og arbejdstilladelse for at etablere en restauration, en detailforretning, en mindre handelsvirksomhed eller lignende i Danmark.

Det bemærkes, at nordiske statsborgere er fritaget for kravet om opholdstilladelse og dermed frit kan indrejse, opholde sig og arbejde i Danmark. EU/EØS-statsborgere og schweiziske statsborgere, som ønsker at opholde sig i Danmark efter EU-reglerne om fri bevægelighed, kan være omfattet af de særlige regler herom.

Det kan til orientering oplyses, at udlændinge- og integrationssportalen www.nyidanmark.dk indeholder nærmere information om reglerne om opholds- og arbejdstilladelse.”

Ad punkt 8 (yderligere ressourcer til politiets efterforskning):

Justitsministeriet oplyser:

”Straffeloven indeholder en række bestemmelser, der kriminaliserer rufferi, menneskehandel og anden form for bagmandsvirksomhed i relation til prostitution.

Efter straffelovens § 228 (om rufferi) straffes den, der bl.a. for vindings skyld forleder nogen til kønslig usædelighed med andre, eller som holder bordel, med fængsel indtil 4 år.

Den, der bl.a. fremmer kønslig usædelighed ved for vindings skyld at optræde som mellemmand, eller som udnytter en andens erhverv ved kønslig usædelighed, straffes med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med bøde, jf. straffelovens § 229.

Herudover straffes efter straffelovens § 262a (om menneskehandel) den, der rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager en

person, hvor der anvendes eller har været anvendt f.eks. ulovlig tvang, frihedsberøvelse eller trusler, med henblik på udnyttelse af den pågældende ved bl.a. kønslig usædelighed.

Som det fremgår, omfatter bestemmelserne om rufferi og menneskehandel mv. forskellige former for udnyttelse af bl.a. prostituerede. Det er alene personer, der anvender disse udnyttelsesformer (eller medvirker hertil), der ifalder strafansvar efter de gældende bestemmelser, og således ikke "enhver som hjælper" de prostituerede, som anført i henvendelsen fra Seksualpolitisk Forum.

Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at indsatsen mod kvindehandel og rufferi i de seneste år har været et højt prioriteret indsatsområde for politiet. Rigspolitiet fremlagde således i efteråret 2006 en særlig strategi for en styrket politimæssig indsats mod prostitutionens bagmænd.

Det er således forudsat i strategien, at politiet skal gå målrettet efter at af-dække, efterforske og retsforfølge de bagmænd, som på strafbar vis udnytter andres prostitution.

Med hensyn til ressourceforbruget følger det af strategien, at der i hver politikreds skal afsættes de fornødne ressourcer med henblik på at sikre, at der kan iværksættes og gennemføres en proaktiv og målrettet indsats mod prostitutionens bagmænd baseret på en systematisk kontrolvirksomhed samt indsamling, bearbejdning og analyse af oplysninger om prostitutionsmiljøet i politikredsene.

Det kan afslutningsvis oplyses, at indsatsen mod prostitutionens bagmænd og ofrene for menneskehandel og rufferi endvidere er udpeget som et særligt prioriteret indsatsområde i flerårsaftalen for politiet og anklagemyndigheden 2007-2010."

Ad punkt 9 (kampagne imod diskrimination af sexarbejdere):

Fagområde Prostitution, herunder Center Mod Menneskehandel og Kompetencecenter Prostitution arbejder aktivt for at modvirke stigmatisering og marginalisering af prostituerede. Individuelle følgevirkninger af marginalisering bearbejdes individuelt og altid i tæt dialog med de berørte. Se i øvrigt svaret til punkt 5.

Ad punkt 10 (oprettelse af ikke-moraliserende støttecentre):

Alle danske tilbud, som har specialiseret sig i at arbejde med prostitution, tilbyder brugerne anonymitet og mulighed for hjælp til en bred vifte

af problematikker i brugerens eget tempo. Tilbuddenes sammensætning er udtryk for ønsket om at støtte socialt udsatte og marginaliserede i deres rettigheder som borgere i dette land.

Prostituerede og prostitutionskunder kan benytte de almindeligt tilgængelige offentlige tilbud på lige fod med andre borgere i landet. Heller ikke her anvender man tvang og mission som en betingelse for hjælp i mødet med socialt udsatte.

Marginaliserede borgere kan have svært ved at samarbejde med behandlingscentrene. Det sker f.eks., når dialogen mellem behandler og bruger belastes af gensidige misopfattelser af kompetencer og målsætninger. Derfor tilbyder Kompetencecenter Prostitution temadage og anden formidling målrettet kommuner og andre hjælpetilbud med oplysning om vilkår og rettigheder for prostituerede, ligesom prostituerede borgere rådgives om deres muligheder og rettigheder.

De danske tilbud, som har specialiseret sig i at arbejde med prostituerede, ser det som deres opgave at varetage udsatte prostitueredes rettigheder og imødekomme de særlige problematikker, som er forbundet med et liv i prostitution. Det foregår altid efter den prostitueredes ønske. Se i øvrigt også punkt 6.

Ad punkt 11 (mere uvildig forskning):

Som led i udmøntningen af satspuljen for 2010 er der afsat 4,0 mio. i 2010 til en kortlægning/undersøgelse af prostitutionsområdet. Alle prostitutionsformer kan indgå i undersøgelsen, herunder også gade- og narkoprostituerede samt mænd i prostitution. Der vil både være tale om en kvalitativ og kvantitativ undersøgelse. Formålet er at øge viden om prostitution og at medvirke til at forebygge, at kvinder og mænd kommer i prostitution, og at dem, der rent faktisk er i prostitution, kommer ud af situationen. Undersøgelsen udformes, så det er muligt at sammenligne med resultaterne af eventuelle efterfølgende kortlægninger.

